

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön

SFS 2018:2103

Publicerad
den 27 december 2018

Utfärdad den 21 december 2018

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön

dels att nuvarande 4 kap. 12 och 13 §§ ska betecknas 4 kap. 15 och 16 §§,

dels att förordningens rubrik ska ha följande lydelse,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 1 och 2 §§, 4 kap. 3, 9–11 och nya 15 och 16 §§, 6 kap. 1, 2 och 7 §§, rubriken till 1 kap. och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 4 kap. 12–14 §§, av följande lydelse.

Vattenförvaltningsförordning

1 kap. Bestämmelser för förordningens tillämpning

1 §² Denna förordning gäller förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön enligt 5 kap. miljöbalken.

Förordningen är meddelad med stöd av

– 5 kap. 1 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 1–10 §§,

– 5 kap. 6 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 11–13 §§,

– 5 kap. 10 § första stycket miljöbalken i fråga om 6 kap. 4 §,

– 5 kap. 10 § andra stycket miljöbalken i fråga om 6 kap. 1–3, 5–8 och 10 §§,

– 5 kap. 15 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 1–4 §§, 4 kap. 14 §, 5 kap. 1–5 och 7 §§, 6 kap. 1–3, 5–8 och 10 §§ samt 7 kap. 1 och 2 §§, och

– 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

2 kap.

1 § De vattendistrikt som avses i 5 kap. 13 § miljöbalken är avgränsade enligt följande.

Bottenvikens vattendistrikt omfattar huvudavrinningsområdena från och med Torneälven till och med Öreälven, mellanliggande kustområden samt områden mellan Bottenvikens och Bottenhavets vattendistrikt som dränerar direkt till Örefjärden eller Österfjärden.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 31 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, i lydelsen enligt kommissionens direktiv 2014/101/EU.

² Senaste lydelse 2011:634.

Bottenhavets vattendistrikt omfattar huvudavrinningsområdena från och med Leduån till och med Dalälven, inklusive Vefsna, mellanliggande kustområden samt områden mellan Bottenvikens och Bottenhavets vattendistrikt som dränerar direkt till Nordmalingsfjärden eller Yttre Nordmalingsfjärden och områden mellan Bottenhavets och Norra Östersjöns vattendistrikt som dränerar direkt till Skutskärsfjärden eller Gävlebuktens utsjövatten.

Norra Östersjöns vattendistrikt omfattar huvudavrinningsområdena från och med Tämnrån till och med Kilaån, mellanliggande kustområden samt områden mellan Bottenhavets och Norra Östersjöns vattendistrikt som dränerar direkt till Lövestabukten eller Karlsholmsfjärden och områden mellan Norra Östersjöns och Södra Östersjöns vattendistrikt som dränerar direkt till Stadsfjärden, Mellanfjärden, Sjösafjärden, Örsbaken, Aspfjärden, Ålöfjärden eller Furöområdet.

Södra Östersjöns vattendistrikt omfattar huvudavrinningsområdena från och med Motala ström till och med Råån, Gotland, Gotska Sandön, mellanliggande och anslutande kustområden samt områden mellan Norra Östersjöns och Södra Östersjöns vattendistrikt som dränerar direkt till Inre Bråviken, Mellersta Bråviken, Yttre Bråviken, Bråvikens kustvatten, Sillöfjärden eller Marsviken och områden mellan Södra Östersjöns och Västerhavets vattendistrikt som dränerar direkt till Norra mellersta Öresunds kustvatten eller Norra Öresunds kustvatten.

Västerhavets vattendistrikt omfattar huvudavrinningsområdena från och med Vege å till och med Enningdalsälven, mellanliggande kustområden samt områden mellan Södra Östersjöns och Västerhavets vattendistrikt som dränerar direkt till Skälderviken.

Den närmare gränsdragningen samt övriga områdets fördelning mellan vattendistrikt framgår av kartor i bilaga 2 till denna förordning.

2 §³ Av 5 kap. 13 § första stycket miljöbalken framgår att förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön ska Sveriges landområden och kustvattenområden delas in i fem vattendistrikt.

För varje vattendistrikt ska i enlighet med 5 kap. 14 § miljöbalken en länsstyrelse vara vattenmyndighet med ansvar för den förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön i distriktet som avses i denna förordning.

De länsstyrelser som ska vara vattenmyndigheter är

1. Länsstyrelsen i Norrbottens län för Bottenvikens vattendistrikt,
2. Länsstyrelsen i Västernorrlands län för Bottenhavets vattendistrikt,
3. Länsstyrelsen i Västmanlands län för Norra Östersjöns vattendistrikt,
4. Länsstyrelsen i Kalmar län för Södra Östersjöns vattendistrikt, och
5. Länsstyrelsen i Västra Götalands län för Västerhavets vattendistrikt.

4 kap.

3 §⁴ Vattenmyndigheten ska förklara en ytvattenförekomst som konstgjord eller kraftigt modifierad, om den har skapats genom mänsklig verksamhet eller på grund av mänsklig verksamhet har ändrat sin fysiska karaktär på ett väsentligt sätt och

1. de hydromorfologiska förändringar som behövs för att vattenförekomsten ska uppnå god ekologisk status kan antas på ett betydande sätt negativt påverka

- a) miljön i stort,
- b) sjöfart eller hamnanläggning,

³ Senaste lydelse 2017:873.

⁴ Senaste lydelse 2007:770.

- c) rekreationsintressen,
 - d) kraftproduktion, dricksvattenförsörjning, bevattning eller annan verksamhet som vatten lagras för,
 - e) verksamhet eller åtgärd för skydd mot översvämning, markavvattning eller annan vattenreglering, eller
 - f) annan verksamhet av väsentlig betydelse från allmän synpunkt, och
2. det av tekniska skäl eller på grund av höga kostnader inte är rimligt att på något annat sätt som är ett väsentligt bättre alternativ för miljön åstadkomma den nytta som följer av att vattenförekomsten är konstgjord eller kraftigt modifierad.

Avvikelser, undantag och ändringar för att möjliggöra rimliga och ändamålsenliga miljövillkor

9 §⁵ Vattenmyndigheten ska besluta att kvalitetskraven ska uppfyllas vid en senare tidpunkt än vad som följer av 2–6 §§, om

- 1. syftet är att vattenmiljön stegvis ska förbättras så att kvalitetskraven blir uppfyllda vid den senare tidpunkten,
- 2. det inte är möjligt av tekniska skäl eller med rimliga kostnader att åstadkomma de förbättringar av vattenmiljön som behövs för att uppfylla kvalitetskraven inom den tid som anges i 2–6 §§, och
- 3. vattnets kvalitet inte riskerar att försämrats ytterligare.

Ett beslut enligt första stycket får innebära att kvalitetskraven blir uppfyllda senare än den 22 december 2027, endast om det på grund av naturliga förhållanden är omöjligt att åstadkomma förbättringarna dessförinnan.

10 § Vattenmyndigheten ska för en viss vattenförekomst besluta om mindre stränga kvalitetskrav än vad som följer av 2–6 §§, om

- 1. det på grund av sådan mänsklig verksamhets påverkan som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2 eller på grund av vattenförekomstens naturliga tillstånd är omöjligt eller skulle medföra orimliga kostnader att uppnå de strängare kraven,
- 2. de miljömässiga eller samhällsekonomiska behov som verksamheten fyller inte utan orimliga kostnader kan tillgodoses på ett sätt som är väsentligt bättre för miljön,
- 3. alla möjliga åtgärder vidtas för att med hänsyn till verksamhetens karaktär eller vattenförekomstens naturliga tillstånd uppnå
 - a) bästa möjliga ekologiska och kemiska status, om vattenförekomsten är ett ytvatten, och
 - b) bästa möjliga status, om vattenförekomsten är ett grundvatten, och
- 4. vattnets kvalitet inte riskerar att försämrats ytterligare.

11 § Trots 5 kap. 4 § miljöbalken får en myndighet eller kommun tillåta en verksamhet eller åtgärd som

- 1. ändrar en ytvattenförekomsts fysiska karaktär eller en grundvattenförekomsts nivå, eller
- 2. medför en risk att en ytvattenförekomsts kvalitet försämrats från hög status till god status och verksamheten eller åtgärden är en hållbar mänsklig utvecklingsverksamhet.

12 § En verksamhet eller åtgärd får tillåtas enligt 11 § endast om

- 1. verksamheten eller åtgärden
 - a) behöver vidtas för att tillgodose ett allmänintresse av större vikt, eller

⁵ Senaste lydelse 2008:983.

b) innebär att dess fördelar för människors hälsa och säkerhet eller för hållbar utveckling uppväger nackdelarna med en sådan ändring eller försämring som avses i 11 §,

2. det av tekniska skäl eller på grund av orimliga kostnader inte är möjligt att uppfylla syftet med verksamheten eller åtgärden på något annat sätt som är väsentligt bättre för miljön, och

3. alla genomförbara åtgärder vidtas för att mildra de negativa konsekvenserna för vattenförekomstens status.

13 § Den myndighet eller kommun som prövar en fråga om att tillåta en verksamhet eller åtgärd enligt 11 § ska

1. ge vattenmyndigheten i det vattendistrikt där verksamheten ska bedrivas eller åtgärden vidtas tillfälle att yttra sig innan frågan avgörs, och

2. om verksamheten eller åtgärden tillåts, snarast informera vattenmyndigheten om detta.

14 § När vattenmyndigheten har tagit del av en sådan utredning som avses i 22 kap. 13 § första stycket 1 miljöbalken eller informerats om att en verksamhet eller åtgärd har tillåtits enligt 11 §, ska vattenmyndigheten fatta de beslut om förvaltningen av vattenmiljön som utredningen eller tillåtandet föranleder.

Om vattenmyndigheten finner att det inte finns förutsättningar för att ändra en miljökvalitetsnorm i enlighet med en sådan redogörelse som avses i 22 kap. 13 § andra stycket miljöbalken, ska vattenmyndigheten

1. anmäla detta till regeringen och i anmälan redovisa sin bedömning, det som kommit fram i ändringsfrågan och de skäl som talar för respektive emot en ändring,

2. informera den som har begärt vattenmyndighetens yttrande om att ändringsfrågan har anmälts till regeringen, och

3. avvakta med sitt slutliga yttrande till dess regeringen har beslutat i ändringsfrågan.

15 § Om en vattenförekomsts kvalitet försämras tillfälligt av exceptionella naturliga orsaker eller av naturliga orsaker som inte rimligen hade kunnat förutses eller till följd av olyckor som inte rimligen hade kunnat förutses, ska vattenmyndigheten

1. besluta de åtgärder som, utan att äventyra återställandet av vattenförekomstens kvalitet när orsaken till försämringen inte längre föreligger, behöver vidtas för att förebygga ytterligare försämringar av kvaliteten eller för att inte äventyra uppnåendet av kvalitetskraven för andra vattenförekomster, och

2. årligen se över effekterna och, om förhållandena inte är sådana som avses i 9 §, se till att alla genomförbara åtgärder vidtas för att återställa vattenförekomstens kvalitet som den var innan försämringen inträffade.

16 §⁶ Tillämpningen av 3, 9, 10, 11, 12, 13 eller 15 § får inte permanent hindra eller äventyra uppfyllandet av kvalitetskraven för andra vattenförekomster inom vattendistriktet.

⁶ Senaste lydelse av tidigare 4 kap. 13 § 2015:516.

1 § Vattenmyndigheten ska upprätta förslag till och fastställa ett åtgärdsprogram för vattendistriktet och i det arbetet beakta de beskrivningar, kartläggningar och analyser som avses i 3 kap. samt artikel 11.3 och 11.4 i direktiv 2000/60/EG. Åtgärdsprogrammet ska ange de åtgärder som behöver vidtas för att miljökvalitetsnormerna som avses i 4 kap. ska kunna uppfyllas.

I 5 kap. 7–11 §§ miljöbalken finns bestämmelser om åtgärdsprogram.

2 §⁷ De åtgärder som anges i ett åtgärdsprogram som har omprövats enligt 5 kap. 9 § tredje stycket miljöbalken ska ha vidtagits senast tre år efter det att programmet omprövades och fastställdes.

7 §⁸ Vid samråd enligt 5 kap. 7 § tredje stycket miljöbalken ska den tid under vilken synpunkter kan lämnas på förslaget till åtgärdsprogram för ett vattendistrikt vara minst sex månader och bestämmas så att det efter samråd tidens utgång finns skälig tid för en sådan prövning som avses i 4 §.

Av kungörelsen av förslaget till åtgärdsprogram ska det framgå var handlingarna finns tillgängliga samt inom vilken tid och till vem synpunkter ska lämnas.

Förslaget till åtgärdsprogram ska finnas tillgängligt för allmänheten hos vattenmyndigheten och samtliga länsstyrelser och kommuner inom det område som programmet omfattar.

Denna förordning träder i kraft den 11 januari 2019.

På regeringens vägnar

KAROLINA SKOG

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

⁷ Senaste lydelse 2015:516.

⁸ Senaste lydelse 2009:529.